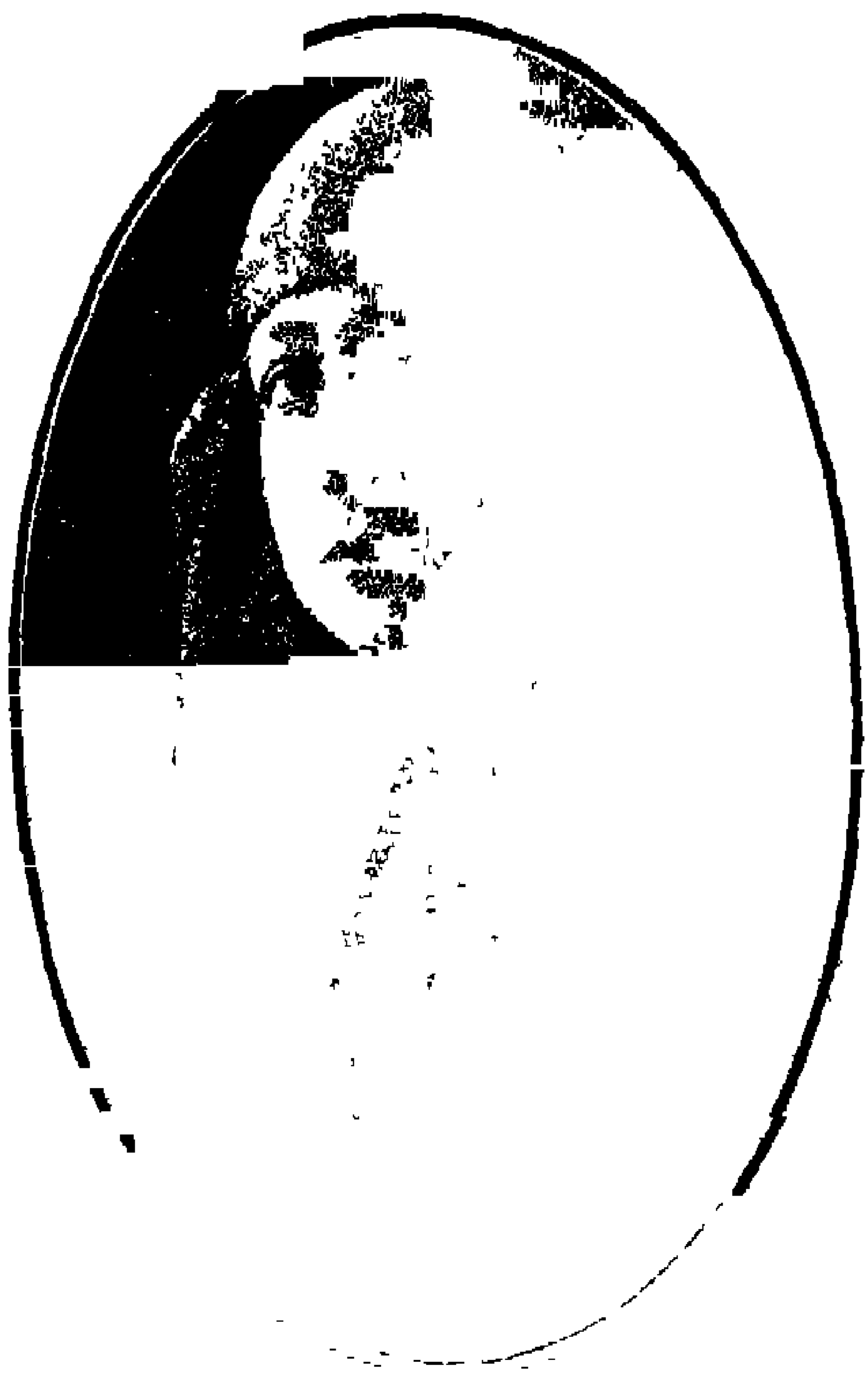
ભતધાપરવાહે

મહ્ીનેવાલે.

ગઝલ.

સાકીયા ક્યું ન હવસ હો મુજકો મયખાને કી
દિલ હય શીશેકા મેરા આંખ હય પયમાને કી
મોહતસિબ તુજકો ખબર ક્યા મેરે પયમાને કી
મંય જો પીતાહું વોહ હય ઓર હી મયખાને કી
આંખોં આંખોં મેં પીલાદી મેરે સાકિને મુજકો
અબ ન શીશેકી ઝરૂરત હય ન પયમાને કી
આપ પહેલુમેં જો બયઠે તો સંભલ કર બયઠે
દિલે બે તાબ કો આદત હય મચલ જાને કી
ઓ ખુદી મેં યહી મુંહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
શીશે આબાદ રહેં ખયેર હો મયખાને કી

ગઝલ.

ટલગએ હમમેં સબ આલામ મદીને વાલે
ક્યા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
તુને રોશન કીયા ઈસ્લામ મદીને વાલે,
મીટગએ દેહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
તિશના લબ મેંભી હું સદકે તેરે મયખાનેકા
દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે
તેરી બાતેં હે હકીકતમેં ખુદાકી બાતેં
હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
નિત નએ જુર્મ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
બખ્શવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

(બાકી ગઝલ સફા ૧૩ મે.)

કુવ્વાલી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકો પરવા હી નહી
મરને વાલે મરગએ તુને તો પુછા હી નહી
બાગે જન્નતસે નીકાલા જબકે હવ્વાને કહા
તોબા તોબા જબ સુની આદમકી તોબા હી નહી
ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે ગુલામ
બીક ગએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
ઝીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા
લોગ કહેતે હંય કે મારા તુંને મારા હી નહી
પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જબ અલઅમા
કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી
હજરતે ઐયુબકા કીડો ને સબ તન ખા લીયા
લોગ કહેતે હંય તમાસા યે તમાશા હી નહી
તસ્ત મે રખખા ગયા જબ કાટકર યહેયાકા સર
કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી
તુરપર મુસા નબ્બા જલવા હમારા દેખને
ઓર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
વાહ વાહ અશરફ તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
શાહીરો મે હય અબીતક નામ તેરા હી નહી

કવાલી—જનાબ બાહાદુરખાં.

મહબુબ મેરે ચકતા જો તુ હય વોહી મયં હું
પરવાના સીફત કુરબાં જો તુ હય વોહી મયં હું
બબકીશ લીએ અએ પીયારે હાલા હય નકાબે તુન
મકનાં ભી હટા દેના જો તુ હય વોહી મયં હું
મકહાર થે મકકે કે કુહાર થે વોહ શારે
ઇશ લામ દીયા ફયસલા જો તુ હય વોહી મયં હું
મહેરૂમ નઉમમત શે બકી કોઇ રહે જાએ
દીખલાદે ઝલક નુરી જો તુ હય વોહી મયં હું
જો તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ જાય
મયં કિંયુના ઉસે બકસું જો તુ હય વોહી મયં હું
હો ખાકે પાપે કુછ તો અબ હુઝકરમ મવલા
હય નુર તેરા મુજમય જો તુ હય વોહી મયં હું

કવ્વાલી.

ઇસ લબપે ઇલાહી મેરે મરનેકી દુઆ હો
મયં સુનકે કહું કોસને વાલોંકા ભલા હો
મીલતે હો તો મીલ જાવો ખફાહો તો ખફા હો
હમ કોઇ ગુનેગાર હયં તુમ કોઇ ખુદા હો
કુછ નાજ મય રન્જીસ હોતો રન્જીસ મંય લગાવટ
કુછ ચશમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
મય અપની વફાંઉં સે સઝાવારે જફા હું
તુંમ અપની જફાઉ સે ગીરફતારે વફા હો
કાસીદ કે કહેપાસે મલું ખન્તે ગબીં હો
કાસીદકી ન સુઠીમય મુકદરકો લીખા હો

નઇ કવાલી.

કાલુ બલામે મૈં ફસ ગઈરે
અલીફ લામ ઓર મીમ કા પરદા
પરદા હટા કર સામને આજા
દીલમે અદાએં ઉતર ગઇ રે-કાલુ બલામે

જલદ બુલાલો શાહે મદીના
ફુરકતમેં તેરી મુશકીલ હે જીતા
હીંદમેં આકે મેં લુટ લઇ રે-કાલુ બલામે

કુફરકો તું ઇસલામ મેં લાયા
શરબતે વસલ કા જામ પીલાયા
નામે મોહમદી દીલકો ભાયા
ઐસે પીયાપે મે મર ગઇ રે-કાલુ બલામે

ઇન્ના આતએના કલકોસર
ફસલ્લે લેરબબેકા વનહર કહેકર
ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
કુલ હુંવલ્લા પે મે મીટ ગઈ રે-કાલુ બલામે

સેર.

નારમે નુર જલવે નુમા હો ગયા.
શાળે દોજખ ચમન ખુલ્દ કા હો ગયા.

ગઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખજીલ રૂએ હજરત કે સામને
તુબા હે પસ્ત સરવે તુબુવ્વતકે સામને
કેહેતા હે હુતકે શાફએ ઉમ્મત ચેહી મુજે
કયા હે તેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
યા રબ જો મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂં
મરકદ બને તો શાહકી તુરબત કે સામને
કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને હેહર
હઝરતકી ઝાબ તેગે જલાલતકે સામને
મહશરમેં આસીયોંસે કહેગા યે ફઝલે હક
લે જાવ અર્જ શાફ એ ઉમ્મતકે સામને
ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
કમ બયાં હમ હે જીનસે શફાઅત કે સામને
કમ એક કાહસે નહી કોહે ગુનહ મેરે
હઝરત તુમારે ફુલઝલે રહમત કે સામને
અલ્લાહ વોભી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
બીસતર જમાઉં મે દરે હઝરતકે સામને

કવ્વાલી.

મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,
અબ્બે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે,
કાફલે વાલે સબ ગએ મંય હાથ મલતા રેહ ગયા,
જાં તડપતી રેહ ગઈ ઔર દીલ મચલતા રેહ ગયા,

લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૧
દેખીયે કીસ્મતમેં લીખી ઝેયારત યા નહિં,
દેખીયે રવઝેપે બુલવાતે હેં હઝરત યા નહીં,
યેહી સોચહે બારા મહિને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૨
અય અજલ મત જાન લે યેં જાં બહોત મુશકીલમેં હે
જાન હું રવઝેપે યેહ અરમાન મેરે દીલમેં હે
કોઇ દીન અભી ઔર હે જીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૩
દી'દસે યા સાકીએ કવસર બુલા લીજે મુઝે,
એક પિયાલા આબે ઝમઝમકા પીલાદીજે મુઝે.
પડે હીજરમેં આંસુ ન પીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૪
યા મોહમદ મુસ્તફા તસકીન તો કીજે મેરી,
આતીશે ફુરકતમે જલતાહું ખબર લીજે મેરી
લગ ગયે મૌતકે આને પસીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૫
ફીકરે દુન્યા સેંકડોં એક હસરતે દીદારહેયા,
મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મદદ દરકારહે,
કોઇ રાહમેં લુટે ન છીને મુઝે—
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૬

માર હાલા ઇસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાનને,
મુફલિસી ને બેકસી ને શૌક ને અરમાન ને,
દીએ રંજપે રંજ સભીને મુઝે.
મેરે મવલા બુલાલો મદિને મુઝે,—૭
આસમાં થામે ઝમીં પકડે વતન રોકા કરે,
મંય નઠયરૂગા નઠયરૂગા કોઈ ચીખા કરે,
કીયા યાદ હે મેરે નબીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલો મદીને, મુઝે—૮
અશકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંઝ બરસાઉંગા,
નુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંય મદીને જાઉંગા,
યેહી જાવેગે લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૯

ગઝલ.

જાતે હો કહાંએ જાને જહાં
અભી દીલ તો હમારા ભરા હી નહી
અભી ઓસએ લબ તો મીલા હી નહી
અભી ગુનચે એ દીલ તો ખીલા હી નહી
કબ તલક ભલા ગમ ખાએ કોઇ
કીસ તરાહ જાનસે જાએ કોઇ
ઉસે ખાક ભલા સમજાએ કોઇ
ઉસ બુત કો તો ખૌફે ખુદા હી નહીં

ક્યું હસ્તા હૈ મેરે રોને પર
નાસેહ ઝરા અલ્લાહ સે ડર
તું ક્યા જાને હાલતે દરદે જીગર
તુને દીલ તો બુતોં દીયાહી નહી
મૈંને જો સવાલે વસ્લ કીયા
વો "હમ્દ" મુઝે યે જવાબ મીલા
તકદીરમેં તેરે લીખ્ખાહી નહી
તેરે દરદ જીગર કી દવાહી નહી

ઇસલામ કા ઝંડા.

ઇસલામ કા ઝંડા આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને
કાબેમે બુતોકો કલમએદીં પડવા દીયા કમલી વાલેને
ઘુંઘટ જો અ રને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
દીખલાકે જમાલ એક આલમકો તડપા દીયા કમલીવાલેને
જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલીવાલેને
ગોયાકે ખુદાકો બેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
ક્યું ફીકરહો રોજે જઝાહમકો ધુલજાએંગે સબ ઇસ્યાં અબતો
જીસ વક્તકે અબરે રહેમતકો બરસા દીયા કમલી વાલેને
હે દેકે શરએ દાવતકો ઓહ્‌સે મીટા કર કસરતકો.
વો જલવાએ હક ઇસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલીવાલેને
આશકકે દીલસે પુછો ઝરા વો કહકી ફુબન વો રૂખકીજીયા
દીખલાઇ કભી જોબનકી અદા તડપા દીયા કમલીવાલેને હે

ક્યા નીઆહેં ગુલથે સલ્લેઅલા જીસરાહસે ગુજરે શહેહુદા
વોહ કુચભીં અપની ખુશબોસે મેહકા દીયા કમલી વાલેને
રો રો કે કભી તો ગાઝં મે જા જાકે કભી કોહો સારોમે
અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા દીયા કમલી વાલેને
જબ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પડી
તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા દીયા કમલી વાલેને

ઉસતાદ્દી ભજન.

મદીનેમેં મોહંમદ આયો. દીલબર સચ્ચો દીનજગાયે,
સરવર સચ્ચો દીન જગાયો.—મદીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો,
દાઇ હલીમા પાલના ઝુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;
અબહલ્લા ઘર અનંત વધાયો—મદીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મેહેરાજકો ચોથે અરસપે આયો,
ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અંગુઠી નબિસે પાયો,
મુરત પરદેમેં દીખાયો—મદીને.

ઉસ પરદેમેં નબીકો બીઠાયો. અનહક ભેદ બતાયો,
આશક માશુક દોનો દીલમીલ બૈઠે આશક માશુક મનભાયો
નબીજી મહેરાજસે આયો—મદીને.

નૂરકી પગડી તુરકા જામા નૂરકી સેજ બીછાયો,
તુરકા સેહરા, નબીજીકે શીરપર, મોતીયન મેહ બરશાયો,
નબીજી મેહરાજ સિધાયો—મદીને.

કલમા પઢો નીત નુર નબીકા, ઈલમે-દીન સોહાયે,
લાઈલાહા ઈલ્લીલાહા મોહમદ રસુલીલ્લાહ કલ્માસુખપાક પઢાયે.
નીશા તેરે કદમોમે આયો--મદીને.

ગઝલ "અમીર" મીનાઈ.

બસ કહી જલવેમેં હમ હો ગએ સઓદાઈ
જી ભરકે ન દેખા થા હોને લગી રૂસવાઈ
કરતા હયા હમસે અય પરદા નશીં કરલે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સઓદાઈ
કિસવાસતે મુસા કી ઝિદતૂર પે પુરિ કી
દિખલાઈ ઝલક કિસને કિસકી હુવી રૂસઆઈ
, આશિકે સે હયા કરના માઅશૂકોં પે મરબિટના
કિયા ઢબ હય લગાવટ કી ઉફ્રે તેરી ચતરાઈ
મારો ભી જીલાઓ ભી આસાન હય સબ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ તક તો બને થે શેખ અબ ક્યું હુવે તુમ કાફિર
જાનાં તેરી ઉલફત મે કયસી હુવી રૂસવાઈ
મુદદતસે "અમીર" ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને બુલાયા હય લેનેકો કઝા આઈ

ગઝલ "જલીલ."

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રૂસવાઈ નહો
જબ તમાશા તુમ હો ક્યું દુન્યા તમાશાઈ નહો

ચુપકે ચુપકે રોય તનહાઈ મેં હમ યેહ સોંચકર
જાન દેદૂં હિજર મેં પર ઉનકી રૂસવાઈ નહોં
વોહ શબે વાંઅદા જો આએ દેખ કર મંય ડર ગયા
જાન લેનેકો દુલહન બનકે કઝા આઈ નહો
વો મોહબ્બતહી નહીં અબ વોહ ઈનાયત હી નહી
મુજ સે માંહને કી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
મુજકો અપની બઝમ મે દેખાતો બોલે અગોર સે
કમોન હય ઇસકો નિકાલો કોઇ સઓદાઇ નહો
અય 'જલીલ અબતો હોઆ હય રાતદિન હકસે યેહી
રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઇ નહોં

ગઝલે "જલીલ."

દીલજીએ ફીર ઉસી ગાલીમ પે તબીઅત આઈ
રહમ આયા કભી જીસકો ન મુરવ્વત આઈ
દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
યાર પહેલુ મે ન કાબુ મેં તબીયત આઈ
દીલમે રહેતે હું'ય મગર દીલમેં કોઈ બાર નહી
મસલેહત થી જો હસીનો મે નઝાકત આઈ
સુર્ખરૂ સબ હુવે મકતલ મેં મગર વાએ નસીબ
તેગ મેં દમ ન રહા જબ મેરી નવબત આઈ
સઓરકી ગુલશને આલમ કી બોહોત હમને 'જલીલ'
કિસી ગુલસે ન મગર બુએ મોહબ્બત આઈ

ગઝલે જવહ્દત.

તવહીદકા ડંકા આલમમે બજવાદીયા કમલી વાલેને
જબ લાએલાહા ઇલલ્લાહ ફરમાદીયા કમલી વાલેને
જબચેહરએ અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલી વાલેને
ઘનઘોર ઘટામેં સુરજકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
દિલ એસે રંગીલેકે સદકે ઓર જાં એસે હટીલેકે કુરબાં
હઠ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો બખશાવા દીયા કમલી વાલેને
બનઠનકે ચલે મેરાજ કી શબ વલ્લેલ છબથી ઉસપે ગઝબ
જન્નતકે હુરો ગીલમાં કો શરમા દીયા કમલી વાલેને
ઝુલફોંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે લુટવાદીયા કમલી વાલેને
પીપીકે પેયાલે કવસરકે લુટીગે મઝે જી ભર ભરકે
ઇજા આત્યના કલકવસર ફરમાદીયા કમલી વાલેને
વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
સબ ઝરકે દોશાલે વાલોંકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો મેરાજકી શબ ઇનઆમ મીલા
ખુશહોકે દામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
ખુશકી મેં તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી
મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
ગયે અર્શપે કુર્બ હુવા હાસીલ અલ્લાહસે જાકે હુવે વાસીલ
કયા જાને ખુદાકો જાકર કયા સમજાદીયા કમલી વાલેને
ઇસ્લામ મીલા ઇમાન મીલા પઢનેકે લીએ કુરઆન મીલા
જવાતદકો જો કુચ્છ લીલવાનાથા દીલવાદીયા કમલી વાલેને

ચેન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકો,
યાદ તેરી સહેરો શામ મદીને વાલે,
બડી ઉમ્મીદસે લિખ્ખી હે ગઝલ મિરઝાને,
ઇશ્કકો દિલવાદો કુછ ઇનઆમ મદીને વાલે.

ગઝલ ૬

જબ લબપે તેરે.રગે મીસ્સી જલવા નુમા હો
તબ ચશમયે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો
અકસે રૂખે દીલદાર વહીં હોવે નુમાયા
જુ આઇના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હો
જબ બોલતે હો કાકુલે પેચાકો તુમ અપને
તબ સરપે મેરે એક નઇ લાતે બલા હો
ઓસા જો તલબ મેને કીયા ઉસસે તો હુલી
ઝુંબલાકે લગા કેહનેકે ચલ યહાંસે હવા હો
જબ ઉસકો તું પામાલ કરે યું તો ફીર એ શોખ
બાંધે હુવે હાથ આકે તેરે કદમું નસબા હો
મેં તુમપે દીલોજાસે મેરી જાન ફીદા હું
બેહકાનેસે ગેરૂંકે ન તુમ મુજસે ખફા હો
કહ ખાક જીએ આહ વો બિમાર ભલા અબ
જીસકો કે "ઝફર" ઇશ્કકા આઝાર લગા હો

ગઝલ.

હમ તુમ હોં સબે વસ્લ એકેલે તો મઝા હો
હમસે હો અદબ દૂર હયા તુમસે જુદા હો

વો દર્દ હય દીલમે મેરે તુમ જીસ્કી દવા હો
આ બેઠા મેરે પહેલુમેં ઓર મુજકો શફાહો
તુ ફેરે છુરી મેરે ગલેપર તો મજા હો
મેં હંસકે દુવા દું મેરે કાતીલકા ભલા હો
તુમ શોકસે કોસો મુજે મેં દીલસે દુઆ દું
જો મેરા બુરા ચાહે ખુદા ઉસ્કા ભલા હો
તુમ મેરે સીવા ઓર કીસી ગેરકો ચાહો
અલ્લાહ કરે આગે જવાની નાકેરા હો

ગઝલ.

બેદાર હે વો આહકે જીસ્મેં અસર નહોં,
ઉસ બે ખબરકો ઓર હમારી ખબર નહો;
ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હે ચાંદની,
જલવા ફિગન વો માહ અગર બામપર નહો ? !
યે રાહ વો હૈ ખિઝરભી ભટકે હઝાર સાલ
તુમસા જનાબે ઇશ્ક ! અગર રાહબર નહો
હો તુલ આજ ઇતની ઇલાહી શબે વિસાલ
યાનીકે રોજે. હશ્રસે પેહલે સહર નહો
અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેહચાને કિસતરહ
દેખાથા જીસ નઝરસે અગર વો નઝર નહો
જલજાય બર્ક. હુસ્નસે સબ મિસ્લે કોહે તુર
હદ્દે નઝરસે દુર વો જલવા અગર નહો
આહોં કો રોક, ઝબ્તસે લે કામ અય અઝીઝ
બેદાર નીંદસે વો કહીં ફિત્નાગર નહો

ગઝલ.

મોસમભી હે બાદલભી હે, સાગરભી સુ બુભી,
પી આજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુભી;
સબ દેંગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીંટ,
ટપકેગા તેરી તેગ,સે મેહશરમેં હુહુભી;
ગુલશનમેં ભી હમકો ન કોઇ ગુલ નઝર આયા,
પ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લબેજુભી;
મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
રંગ લાએગા હાથોંમેં હિના બનકે હુહુભી;
"ઇસહાક" નહો ઓજપે કયું મેરા મૂકદદર!
સુરતભી પસંત આઇ હે ઉન્કો, મેરી ખુભી

ગઝલ.

તવહીદકો ઉસ્કી આલમમેં મનવાદીયા કમલી વાલેને
કાફિરકી ઝબાંસે ઇલલ્લાહ પડવા દીયા કમલી વાલેને
ઝુલ્ફોંકી લપટસે આલમકો મેહકાદીયા કમલી વાલેને
એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાદીયા કમલી વાલેને
સર મસતહુવા સરકો કટવાકર કેહીં દારપે ચડ મન્સુર બના
એક જામ હકીકતકા જીસ્કો પિલવાદીયા કમલી વાલેને
ઉમ્મતપે તસદ્દુક કરતા હું મેં અપને નવસોકો દોનોં
મેઅરાજકી શબ જાકર હકેસે ફરમાદીયા કમલી વાલેને
જો બોલથે ઉસ્કે બોલદીયે જો પેચ પડેથે ખોલદીયે
ઉલઝનકો દિલોકી દમભરમે સુલજાદીયા કમલી વાલેને
સજાદાઇનાયત હય ઉસ્કી સજાદા કરમ હય ઉસ્કા
હાજત ન કિસીકી મુજકો રહી ઇતનાદીયા કમલી વાલેને

પ્રિન્ટર—મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
સુલ્તાન મેન્શન ડુંગરી, મુંબઇ, નં. ૯.

ગઝલ.

માશુક હો આશકકે સતાને કે લીયે હો.
તીરે નીગા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો।

મેજુંમે ખતા ખુન બહાનેકે લીયે હો
ઓર આતશે ફુરકતકો જળાનેકે લીયે હો.

હમ આહને વાલોંકો જલાનેકે લીયે હો
માશુક હો આશીકકે સતાને લીયે હો.

નઝારે કીસી તરહે મય સસર નહી હોતે
મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે,

માશુક મગર અયસે સીતમગર નહી હોતે
મુઝપર જો સીતમ હય વો કીસીપર નહીં હોતે.

તુમ મેરે નહીં સારે ઝમાનેકે લીયે હો
જીસ દીલમે કે તુને નીગાહે નાઝ ચુભોયા.

યેસ ચહે કે આરામસે ફીરવો નહી સોયા
બહરે ગમે ઉલફતમે આશીકકો ડુબોયા

તુમ દોસ્ત હુએ જીસકે ઉસે જાનસે ખોયા
ઇન્સાનકો મીટીમેં મીલાનેકે લીયો હો

મરજાએ વો દમતોડકે તુમ જીસપે ખફા હો
ઔંહા હો મગર ફીર નીગહે લુફસે દેખો

બરહમ હો જો શીરાજએ હસ્તી તો સંવારો
મરજી યે તુમારી હય જીસે ચાહો બીગાડો.

બીગડી હુઇ તકદીર બનાને કે લીયે હો
મર હો હસીનોંપે યે આદત નહીં અચ્છી

પ્રિન્ટર—મહમદ અબદુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
સુલ્તાન મેન્શન ડુંગરી, મુંબઇ, નં. ૯.

પબ્લીસર:—ઇસઆન મહંમદ, એડીટર હંટરપંચ.
માલક:—હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઉસ, મુંબઇ, નં. ૭